

Pełnomocnik wierzyciela w dniu 6 grudnia 2016r. złożył wniosek o ponowne wezwanie dłużnika do wykonania czynności i zastosowanie wobec niego grzywny w razie niewykonania obowiązku.

Zgodnie z art. 1050 § 1 i 3 k.p.c. jeżeli dłużnik ma wykonać czynność, której inna osoba wykonać za niego nie może, a której wykonanie zależy wyłącznie od jego woli, Sąd, w którego okręgu czynność ma być wykonana, na wniosek wierzyciela po wysłuchaniu stron wyznaczy dłużnikowi termin do wykonania i zagrozi mu grzywną na wypadek, gdyby w wyznaczonym terminie czynności nie wykonał. Po bezskutecznym upływie terminu wyznaczonego dłużnikowi do wykonania czynności, Sąd na wniosek wierzyciela nałoży na dłużnika grzywnę i jednocześnie wyznaczy nowy termin do wykonania czynności, z zagrożeniem surowszą grzywną. Zgodnie z dyspozycją art. 1052 k.p.c., w jednym postanowieniu Sąd może wymierzyć grzywnę nie wyższą niż dziesięć tysięcy złotych, chyba że dwukrotne wymierzenie grzywny okazało się nieskuteczne. Ogólna suma grzywien w tej samej sprawie nie może przewyższać miliona złotych. W razie wykonania czynności przez dłużnika lub umorzenia postępowania grzywny niezapłacone do tego czasu ulegają umorzeniu. Wreszcie art. 1053 § 1 k.p.c. stanowi, iż wymierzając grzywnę, Sąd orzeknie jednocześnie - na wypadek niezapłacenia - zamiarę grzywny na areszt, licząc jeden dzień aresztu od pięćdziesięciu do tysiąca pięciuset złotych grzywny. Ogólny czas trwania aresztu nie może w tej samej sprawie przekroczyć 6 miesięcy.

Mając na względzie, iż dłużnik Grzegorz Niedźwiecki po zapewnieniu mu możliwości wysłuchania i wyznaczeniu terminu na dokonanie czynności określonej w wyroku Sądu Okręgowego z dnia 3 września 2008 roku czynności tej nie wykonał, należało, orzec, jak w sentencji postanowienia.

Z powyższym rozstrzygnięciem nie zgodził się dłużnik Grzegorz Niedźwiecki i zaskarżył postanowienie w całości. Skarżący domagał się surowszej grzywny w wysokości 27.100 złotych i zamienienie jej na areszt w wysokości 180 dni celem zaoszczędzenia strat Skarbu Państwa. Wskazał, że nie wykonana czynności określonej w pkt I wyroku zaocznego Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 3 września 2008r. wydanym w sprawie o sygn. akt I C 1062/08. Dłużnik wniósł o unieważnienie postępowania w oparciu o art. 379 pkt 5 k.p.c. Podniósł również, że Sąd niezasadnie stosuje przepis art. 1050 k.p.c., egzekucja powinna być prowadzona w oparciu o art. 1049 k.p.c., albowiem dotyczy czynności zastępowalnej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.